

Velikonoce 2026

Milé sestry, milí bratři,

společně vstupujeme do posledního týdne před Velikonocemi. Někteří z nás jsme v uplynulých čtyřiceti dnech v rámci 40 dní z Biblí společně procházeli vybrané biblické texty, zejména tzv. sedm posledních slov Ježíše na kříži – výroky převzaté ze všech čtyř evangelií, které tradice spojuje do jednoho symbolického celku.

Dnes bych vás chtěl oslovit ještě jedním slovem, možná větou, kterou Ježíš na kříži pronesl. Přesně nevíme, co řekl, ale víme, že něco zaznělo – nebo přesněji, že zazněl výkřik: „Ježíš znovu vykřikl mocným hlasem a skonal“ (Mt 27,50). Nevíme, zda šlo o slova, která zaznamenal Jan – „Dokonáno jest“, nebo Lukáš – „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha“, anebo ještě o něco dalšího.

Důležité je, že jak Matouš, tak Marek, kteří Ježíšův poslední výkřik zaznamenávají, shodně hned v dalším verši popisují, že se chrámová opona roztrhla odshora dolů. Jako by Ježíšův výkřik měl moc roztrhnout hranici mezi Bohem a člověkem a otevřít prostor, kam člověk dříve nemohl. Vidíme, že nejde pouze o Ježíšův výkřik na konci života, ale o otevření nové cesty k nebeskému Otci.

Přiznejme si, že v životě každého z nás jsou stíny a „kostlivci ve skříni“. Ježíšův výkřik, který roztrhl chrámovou oponu, ale ukazuje na naději, která říká, že v tomto světě je něco většího než naše selhání. Ve chvíli, kdy své hříchy dáme do Božího světla, je nám odpuštěno. A tehdy se něco mění – přestáváme se soustředit na svou špatnost a začínáme si všimnout jeho dobroty. Už se neptáme jen „co jsem udělal“, ale především „co může udělat on“.

A tehdy se stane zázrak nad zázraky. Můžeme odpouštět, protože nám bylo odpuštěno; můžeme přijímat druhé i sebe, protože jsme přijati; můžeme začít budovat tam, kde jsme dříve bořili. Dokážeme pomáhat lidem, kteří se topí v problémech, protože jsme sami přijali milost – a této milosti se učíme důvěřovat.

Jestli něco rozervaný svět kolem nás potřebuje nejen slyšet, ale i zakusit, je to milost. A právě církev může být díky Ježíšově oběti místem, kde se lidé s milostí setkají – kde zakusí, že cesta k Bohu je skrze Krista otevřena každému a že mohou být přijati takoví, jací jsou.

Když čteme o tom, že Ježíš na konci života vykřikl a skonal, může to působit jako konec tragédie. Jenže opak je pravdou. Roztržení chrámové opony na Velký pátek říká, že překážka padla – ale tím to nekončí. Za touto překážkou je skutečný život, který díky Kristovu vzkříšení směřuje do věčnosti. Zároveň je to život, který můžeme okusit už nyní.

Milí přátelé, přeji nám všem, abychom tuto skutečnost mohli o těchto Velikonocích prožívat – jak osobně, tak v našich společenstvích. A celé naší církvi přeji, aby ukřižovaný a vzkříšený Kristus byl středobodem a měřítkem všeho, co děláme.

V Kristu

David Novák